

інвестиційно-привабливого промислового об'єкту / Л.В. Соколова, Т.М. Герман // Економіка : проблеми теорії та практики: Збірник наукових праць. Випуск 249. – В 5 т. – Т. 5. – Дніпропетровськ : ДНУ, 2009. – С. 1312-1316. 6. *Микитюк П.П.* Аналіз інвестиційно-інноваційної діяльності підприємств : монографія / П.П. Микитюк. – Тернопіль : Тернограф, Тернопільський національний економічний університет, 2009. – 304 с. 7. *Лабунська С.В.* Проблеми оцінки інноваційної спроможності в системі економічної безпеки підприємства / С.В. Лабунська // Сучасні проблеми економіки і менеджменту : тези доповідей міжнародної науково-практичної конференції, Львів, 10–12 листопада 2011 року, присвяченої 45-річчю Інституту економіки і менеджменту та 20-річчю Інституту післядипломної освіти Національного університету "Львівська політехніка" / Національний університет "Львівська політехніка". – Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2011. – С. 232–233. – Режим доступу: <http://ena.lp.edu.ua:8080/handle/ntb/16281>. 8. *Смолінська Н.В.* Методичні підходи до оцінювання рівня інноваційної спроможності підприємства / Н.В. Смолінська // Маркетинг і менеджмент інновацій. – 2011. – № 4. – С. 215-221. – Режим доступу : <http://mmi.fem.sumdu.edu.ua/>.

М.О. Ткаченко, асистент НТУ «ХП»

РЕСТРУКТУРИЗАЦІЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСОМ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА

Прискорення темпів модернізації, швидкість створення нових знань та гіперконкуренція вимагають від науковців ретельного дослідження процесів інноваційного розвитку промислових підприємств, при чому мова йде не тільки про використання вдосконалених техніко-технологічних рішень, а про запровадження інноваційних управлінських технологій.

Комплексна діагностика українських промислових підприємств машинобудівної галузі виявила існування проблемного питання, яке потребує вирішення, – низький рівень їх інноваційної активності. Саме тому необхідним стає пошук та запровадження новітніх методів, технологій та інструментів управління процесами інноваційного розвитку, що обумовлює необхідність реструктуризації системи управління процесами інноваційного розвитку українських промислових підприємств з метою підвищення їх ефективності.

Вчені розглядають реструктуризацію як зміни в управлінні економікою та промисловістю [1], або як зміни на рівні підприємств [2,3], які забезпечуються проведенням комплексу заходів організаційно-економічного, техніко-технологічного і фінансового характеру, що забезпечують зростання

ефективності діяльності, підвищення конкурентоспроможності і зміцнення фінансової стійкості підприємства [4].

Реструктуризація системи управління процесами інноваційного розвитку промислового підприємства має такі основні етапи:

- аналіз зовнішнього та внутрішнього середовища підприємства;
- визначення зовнішніх та внутрішніх ключових компетенцій підприємства;
- визначення цільових критеріїв інноваційного розвитку;
- визначення стратегічних цілей інноваційного розвитку підприємства;
- аналіз результатів процесу інноваційного розвитку підприємства;
- прийняття рішення про необхідність реструктуризації системи управління процесом інноваційного розвитку підприємства;
- визначення мети реструктуризації;
- формування комплексу заходів реструктуризації;
- реалізація проекту реструктуризації;
- оцінка та аналіз результатів реструктуризації на відповідність встановленим цільовим критеріям.

Кожний етап реструктуризації є досить важливим, але особливої уваги заслуговують формування комплексу заходів реструктуризації, до якого відносять набір інструментів, що використовуються під час неї.

Незадовільна динаміка інноваційної активності вітчизняних машинобудівних підприємств свідчить про необхідність використання нового більш ефективного інструментарію управління процесом інноваційного розвитку, який здатний призвести до радикальних змін та інноваційного прориву. В ході досліджень було встановлено, що у випадках, коли економічна віддача від інвестицій стає недостатньою, ефективним стає використання такого інструменту, як реінжиніринг бізнес-процесів (РБП) [5, с. 211], отже його обрано у якості основного інструменту реструктуризації системи управління процесом інноваційного розвитку машинобудівних підприємств.

Вчені-дослідники РБП визначили його, як принципове переосмислення і радикальну перебудову бізнес-процесів підприємства для досягнення кардинальних поліпшень критичних сучасних показників ефективності: вартості, якості, сервісу та оперативності [6, с. 52].

РБП є дуже складним процесом, реалізація якого, в свою чергу, повинна бути заснована на використанні ефективних управлінських інструментів, аналіз практики використання сучасних управлінських технологій дозволив віднести до їх складу формування місії та бачення, бенчмаркінг бізнес-процесів, систему управління взаємовідносинами із клієнтами, аутсорсинг (інсорсинг) бізнес-процесів, система збалансованих показників та стратегічні карти.

Формування місії та бачення дає змогу сформулювати стратегічні цілі інноваційного розвитку підприємства, до яких доцільно віднести підвищення ефективності та фінансової стійкості підприємства ті збільшення ринкової його долі.

Бенчмаркінг процесу інноваційного розвитку дає змогу сформулювати основні вимоги до результатів процесу інноваційного розвитку, при чому ці вимоги потрібно формулювати із врахуванням вимог споживачів процесу, яке реалізується за допомогою система управління взаємовідносинами із клієнтами.

З метою проведення реінжинірингу процесу управління інноваційним розвитком підприємства на основі визначених збалансованих показників будують стратегічні карти інноваційного розвитку, які визначають виключний перелік інструментів впливу на відповідні показники, що характеризують інноваційний процес та інноваційний потенціал підприємства, з метою досягнення встановлених стратегічних цілей та задач інноваційного розвитку.

Список літератури: 1. *Лазаренко А.* Реструктуризация...что в имени твоём меня прельстило? / А.Лазаренко. // Office. — 1998. — №5.— С. 12—15. 2. *Ареф'єва О.В.* Управління потенціалом розвитку промислових підприємств: моногр. / О.В. Ареф'єва, О.В. Коренков - К.: Грот, 2004. — 200с. 3. *Заболотный В.Н.* Реструктуризация и конкурентоспособность украинских предприятий: сущность и подходы / В.Н. Заболотный //Государственный бюллетень по приватизации. — 2000. — №2. — С. 71. 4. *Бойко С.* Реструктуризация підприємства потребує комплексного підходу / С. Бойко // Економіка, Фінанси. Право. — 2001.—№3. — С. 13—15. 5. *Абдикеев Н.М., Данько Т.П. Ильдеменов С.В. Киселев А.Д.* Реинжиниринг бизнес- процессов. Курс МВА Москва. Издательство: Эксмо, 2005 г – 592 с. 6. *Хаммер М.* Реинжиниринг корпорации: Манифест революции в бизнесе / Майкл Хаммер, Джеймс Чампі; пер. с англ. Ю.Е. Корнилович; М., Манн, Иванов и Фербер, 2006. – 287 с.

Н.М. Побережна, канд. екон. наук, доц. каф. ЕАтаО НТУ «ХПІ», м. Харків

А.Г. Чижик, магістрант каф ЕА і О НТУ «ХПІ», м. Харків

МОТИВАЦІЯ ПЕРСОНАЛУ, ЯК АКТИВНОГО УЧАСНИКА ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Управління персоналом, як активного учасника створення, впровадження та поширення інновацій сучасного промислового підприємства потребує прискіпливої уваги з боку його керівництва.

Специфіка інноваційної діяльності на підприємстві визначає структуру персоналу, складовими якої є: 1) наукові та науково-технічні кадри; 2) науково-допоміжний і обслуговуючий персонал; 3) виробничий та адміністративно-господарський персонал.

При цьому необхідно відзначити, що до наукових та науково – технічних кадрів відносяться професійно підготовлені спеціалісти, які являють собою особливу соціально-професійну спільноту. Вони безпосередньо беруть участь у створенні наукових знань і підготовці наукових результатів до практичного використання (створення продуктів, процесів, методів, систем), включаючи наукову інформацію та проектно-конструкторську діяльність, таки чином, є активними учасниками науково-технічної та наукової діяльності сучасного промислового підприємства.

Згідно з Законом України «Про наукову та науково-технічну діяльність» до науково-технічної діяльності необхідно відносити інтелектуальну творчу діяльність, яка спрямована на одержання і використання нових знань у всіх галузях техніки і технологій. Її основними формами (видами) є науково-дослідні, дослідно-конструкторські, проектно-конструкторські, технологічні, пошукові та проектно-пошукові роботи, виготовлення дослідних зразків або партій науково-технічної продукції, а також інші роботи, пов'язані з доведенням наукових і науково-технічних знань до стадії практичного їх використання.